

Nana Hauges prædiken 10. søndag efter trinitatis

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

13. august 2023

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Femte Mosebog kapitel 6, vers 4-9

Lukasevangeliet kapitel 19, vers 41-48

Salmer

Denne er dagen, som Herren har gjort
Ånd over ånder, kom ned fra det høje

—

Kirken den er et gammelt hus
Du, som os af nåde stor
Guds ord det er vort arvegods

- 1 På det seneste er der i offentligheden blevet talt en del om hellige skrifter.

I debatten er der også blevet sat fokus på forskellene mellem kristnes syn på bibelen og muslimers syn på koranen. Bibelen, lyder det ofte, er for kristne ikke
5 hellig i sig selv. Den er i princippet ikke mere hellig end det papir, den er skrevet på. Guds ord er nemlig ikke begrænset til bibelen, Guds ord er jo Kristus selv og bibelen er således kun en bog om Guds ord. Ikke selve Guds ord.

Samme syn har kristendommen på kirkebygningen. Den er ikke hellig i sig selv.

- 10 Ikke mere hellig end et toilet, sagde en biskop en gang. Det er bare mursten.

Heller ikke jødernes tempel i Jerusalem, som vi lige hørte om, opfattes i grunden helligt – forstået på den måde, at selv ikke templet rummer Gud udtømmende. Nej, sandelig – himlenes himle kan ikke rumme dig, langt mindre dette hus som
15 jeg har bygget, erklærer selveste kong Salomo, ved det første tempels indvielse næsten 1000 år før Jesus gik på denne jord.

Den opfattelse overtager kristendommen fra jødedommen.

- 20 Kirken er altså ikke begrænset til at være en bygning. Kirken kan være alle steder, hvor Guds ord lyder og er kirkebygningen hellig, er den det, fordi Guds ord lyder i den. Ordet kun helliger huset som Grundtvig skriver.

25 Derfor kan kirken heller ikke vanhelliges. Selv hvis den brændes ned, hvis den overmales eller spytted på, eller hvis dens tårne styrter sammen sådan som Grundtvig digter om – så står den. Kirken står – om end murene falder! For kirken er de levende stene, altså de mennesker der til enhver tid er samlet om at høre Guds ord, bede og synge.

30

Men betyder det så, at vi ikke skal have respekt for vores kirkerum? Må vi ikke føle veneration for de huse, der er bygget til Guds ære? For det kirkerum, hvor vi bare kan fornemme, at Gud venter på os mellem de store sten den er bygget af – og under de smukke hvælvinger vi sidder under nu?

35

Og må vi ikke sørge og græmmes når kirkerummets særlige karakter ikke respekteres? Når kirker ødelægges eller når der foregår ting i dem som strider mod de, de står for?

40 Det mener jeg godt vi må – og skal. Jeg mener, vi skal værne om vores kirkerum, som særlige rum. Ganske vist er kirken de levende stene som Grundtvig skriver, men læg mærke til at han fortsætter med et DOG.

»Husene dog med kirkenavn,/bygget til Frelserens ære,/hvor han de små tog tit
45 i favn,/ er os som hjemmet så kære (...) Fonten os minder om vor dåb, altret om nadverens nåde« (DDS, 323).

Kirkerummet, huset, sammenlignes her med vores hjem. Det er som hjemmet det kære. Og til hjemmet er der knyttet minder. Enhver barnedøbt kan sige: Dér
50 blev jeg døbt. Der blev vi viet, der blev min far begravet. Kirkerummet er et minde om liv og død.

Så: Guds hus er ikke en ligegyldig ramme, hvor hvad som helst kan foregå. Det understreger Jesus i dag. Han græd, står der. Over templet og over Jerusalem.

55

Jesus græder jo ikke blot pga medynk. Han græder fordi Guds ord er drevet ud af templet. Templet er blevet til en markedsplads, et sted, hvor der hver påske bliver drevet 250.000 dyr ind for at sælges som offerdyr. Tænk en larm og tumult, der må have været. Skulle man kunne finde Gud i alt det? Kan man på
60 sådan en markedsplads koncentrere sig om at bede, om at høre buddet om at hjælpe den fattige, den forældreløse og enken? Det er tvivlsomt.

Derfor rensede Jesus templet. Han smed alt det overflødige ud så templet igen
65 kunne blive et Guds hus. Han gjorde det, selvom han derved underskrev sin
dødsdom, han gjorde det selvom han vidste, at det var for sent – templet og hele
Jerusalem blev ødelagt af romerne, ca 40 senere, sådan som Jesus også spår, da
han kommer ind i Jerusalem.

70 Ødelagt fordi det ikke kendte sin besøgstid. Det står der. Det styrtede i grus,
fordi der ikke blev værnet om det som et Guds hus. Fordi mennesker fyldte det
med deres egne ideer og ikke med det der hører Gud til.

Der skal komme dage, hvor dine fjender skal belejre dig... Det var dommen over
75 Jerusalem, Jesu dom – og mon ikke vi skal høre om det, fordi en kristen kirke
kan rammes af den samme dom og skæbne?

Det kan ske og det er sket. Tænk bare på de mange kirker i det tidligere Sovjet,
som blev brugt til kornlagre eller opbevaring af maskiner. Eller på de mange
80 kirker i fx England som omdannes til restauranter eller bed and breakfast.

Jeres hus skal blive tomt og øde – forudså Jesus. Og det skete, og det sker.

Det kan ske, og derfor gør vi klogt i at sørge for at Guds ord ikke forsvinder ud
85 af vores kirker. Vi gør klogt i at blive ved med at værne om dem som det særlige
hjem, de har været for os i 1000 år og vi skal ikke skamme os over at græde og
græmmes, hvis vi ser at de bliver misbrugt og nedgjort og overflødiggjort.

Tils idst: der fortælles en ting mere: Og han underviste hver dag i
90 helligdommen, altså i templet. Det er et løfte til os og det betyder, at Jesus ikke
gav ikke op. Selv om han sørgede, selv om han blev vred, så blev han ved. Det er
løftet til os i dag: at det der måtte falde, det rejser han igen. Amen

Kilde
95 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
100 10. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-10-sondag-efter-trinitatis>

105

110

115

120

125

130

135